

Г. В. Конькова

Балюра Ірина Григорівна

БАЛЮРА Ірина Григорівна (09. 01. 1956, м. Бельці, нині Молдова) – графік і живописець. Закін. Київ. інж.-буд. інститут (1979). Стажувалась у майстерні *Ю. Петрова* (1979–86). Працювала викл. ізостудії (1982–88); зав. худож. відділу Дит. школи мистецтв (від 1988); від 1982 співпрацює з видавництвами «Молодь», «Музична Україна», ж. «Малятко», «Радуга». Учасниця виставок в Україні та за кордоном (Японія, 1990–91; Нідерланди, 1992). Персон. виставки в Києві (1996, 1999, 2001, 2002). Твори Б. тяжіють до філос. символіки, примхливого переплетіння реаліст. й фантаст. елементів. Прикметна риса творчості – своєрідно трактована декоративність, що фантазійно об'єднує складні композиц. задуми. Автор книжок «Знайди, домалюй, розфарбуй» (К., 1994), «Читаем круглый год» (К., 1995). Оформила нотні вид. та книги: І. Римарук «Висока вода» (К., 1984), К. Молчанов «У сердца есть мечта» (К., 1986), «Грає дитячий оркестр народних інструментів» (К., 1988), Л. Ревуцький «Сонечко» (К., 1989), «Золота пшениця» (К., 1992).

Основні твори

цикли «Український костюм» (1985–89), «Морські пейзажі» (1985–99), «Зимовий пейзаж» (1987), «Пейзажі» (1992), «Арлекініана» (1995–97), «Вінок» (1996–97), «Мій Київ» (1996–99), «Пори року» (1998), «Ворзельські етюди» (1998–2002), «Театр масок» (1999), «Лимонно-синє» (2001), «Київські фантазії» (2002).

Бібліографічний опис:

Балюра Ірина Григорівна / Г. В. Конькова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40219>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).